Tc 566_4

Σε δυο βουνά ν ανάμεσα κλήμα ήταν φυτρωμένο
κάνει σταφύλι δραγκανό κρασάκι σαν το αίμα
όσες μανίτσες κι αν το ’πιαν καμιά παιδί δεν κάμνει
λε, κι ας το ’π’νε και η μάνα μου να μη με κάν’ κι μένα
λε, μ’ έκαμε και μ’ άξινε, *λε*, στα ξένα με στέλνει
στα ξένα που πηγαίνουμι ξένοι να μην περνούμι.